

VOLKOMEN HULPELOOS EN TOEN KWAM JEZUS! **HJM Sales, 10-04-2016**

Geliefde broeders en zusters, bent u gered als Jezus nu terug zou komen? Het lied 669 uit Opwekking bezingt Jezus als Heer, als Adonai, waarvoor spoedig elke knie zich zal buigen. Goedschiks of kwaadschiks! Niet lang meer, eventjes nog, dan zal elke tong belijden, dat Jezus de hoogste Heer is. Alle schepselen in hemel en op aarde, de engelen, alle geredde mensen en de verlorenen zullen straks buigen en Hem eer geven.

Wat een contrast met het heden. Nu is het nog genadetijd. Nú is het Jezus, Die bewogen en vol innerlijke ontferming neerknielt om verloren zondaren te redden. Maar het zal niet lang meer duren, dat Hij komt om de geredde mensen naar hun hemelse Huis te brengen. Dat voelen we aan alles. Ieder die de gebeurtenissen in de wereld een beetje volgt en enigszins op de hoogte is van de bijbelse profetieën, weet dat spoedig alles voorbij zal zijn. Wie Jezus van nabij volgt, wordt hier door de Heilige Geest op attent gemaakt. In zijn of haar hart!

De wereld wordt zo langzamerhand een overkokende pan. En het lijkt wel alsof alles steeds erger wordt en zich richt naar een climax. Het gezegde 'de stilte voor de storm' lijkt in dit verband niet helemaal op z'n plaats, maar toch is het wel zo. De mensen worden bang en onzeker. Ik las in een blad, dat 700.000 á 800.000 Nederlanders wel eens zelfmoordgedachten hebben. Wat staat ons te wachten, vragen velen zich af.

Dan denk ik aan de gebeurtenis in de bijbel over de belegering van de stad Jericho door het volk van Israël. Israël had 40 jaar door de woestijn getrokken en nu waren ze eindelijk in het aan hen Beloofde Land Kanaän gearriveerd. En God droeg hen op om Jericho te veroveren. De stad Jericho is een typebeeld van de wereld. De inwoners leefden een werelds, afgodisch leven. Ze hadden best wel gehoord over de machtige God van Israël, Die zijn volk uit Egypte had verlost en nu in Kanaän had gebracht (Joz. 2:9-11). Maar zij vertrouwden op zichzelf, op hun eigen kracht en hun eigen afgoden.

Maar toch denk ik, dat er op zeker moment grote twijfel en onzekerheid in de harten van de inwoners was gekomen. Want wat gebeurde er? God had Israël opgedragen om gedurende zeven dagen rondom Jericho te trekken in absolute zwijgzaamheid en stilte (Joz. 6). Wél moesten de priesters die voor de ark liepen op bazuinen blazen. Bazuinen staan voor de verkondiging van het Evangelie en voor waarschuwing tegen komend onheil. Stelt u zich voor! Dagenlang trok een miljoenenvolk rondom de stad in grote stilte en ogenschijnlijk gebeurde er niets. Maar er was wel die onuitgesproken dreiging. Het was onheilspellend. Wat staat ons te wachten? Komt er oorlog?

Já, Gods oordeel over Jericho zou op de zevende dag vallen! Nu moest het volk van Israël niet zwijgen, maar uit volle borst juichen. Door het juichen stortten de stadsmuren in. En het oordeel over Jericho werd door Israël's soldaten voltrokken. Zo is het ook nu! Gods volk is stil, alleen de bazuin van het Evangelie wordt gehoord. Maar spoedig zal de Opname/Wegname van Gods volk plaatsvinden. Dan zal onder hen een groot gejuich vol van blijdschap klinken. En omdat miljoenen en miljoenen kinderen Gods weggenomen zijn, zal het wereldse systeem en de economie volkomen in elkaar storten. Nú begint de tirannie van de Antichrist.

Velen in Jericho zullen hebben gedacht, dat er niets zou gebeuren. Anderen zullen toch erg onzeker zijn geweest. Maar zij bepaalden zich bij hun eigen gewoonten en leefden rustig verder. Zoals nu de ongelovigen verder leven. Onkundig, dat Gods oordelen hen spoedig als een bliksem zullen treffen. En dat terwijl de bazuinen van het reddende Evangelie geblazen worden. De bijbel zegt, dat de Wederkomst van Jezus als een bliksem zal zijn, die van het oosten komt en licht tot in het westen (Matth. 24:7). Helaas zijn zelfs ook veel kinderen Gods onkundig. Helaas! Juist zij zouden toch geestelijk waakzaam moeten zijn.

Luk. 21:36 – *“Waakt dan te aller tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te ontvlieden al deze dingen, die geschieden zullen, en te staan voor den Zoon des mensen.”*

Er was in de stad Jericho slechts één persoon, die aanvoelde wat er ging gebeuren. Dat was de hoer Rachab. Zij wist en geloofde dat God de stad Jericho zou oordelen, zoals Hij Egypte had geoordeeld. Daarom zocht en vond zij redding bij de God van Israël. Eén persoon was geestelijk waakzaam, maar zij was misschien wel de meest verachte persoon in de hele stad. En juist zij werd gered. En dat is toch eigenlijk een eye-opener!

Want ook vandaag is er redding voor die ene persoon die zoekende is. Denk niet, dat jouw situatie hopeloos is en jouw zonden te groot voor vergeving. Er is redding bij Jezus voor hen, die Hem in hun hart aannemen.

Broeders, zusters, die Jezus reeds hebben aangenomen: bent u verheugd dat u door Jezus bent gered en gerechtvaardigd? Het is Gods bijzondere, gratis genadegift aan u.

Rom. 3:24 – *“En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is;”*

Rom. 5:17 – *“Want indien door de misdaad van een de dood geheerst heeft door dien enen, veel meer zullen degenen, die den overvloed der genade en der gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door dien Enen, namelijk Jezus Christus.”*

U en ik zijn gered en nu bekleed met Jezus' gerechtigheid. Wij mogen nu in dit leven tot in eeuwigheid heersen. Door Jezus! En dat is een ontzettend grote genade, want in Rom. 3: 10-11,23 staat dat er niemand goed is en dat in feite alle mensen gedoemd zijn om verloren te gaan. Niet slechts de inwoners van Jericho, maar ook wij.

Want Gods Wet veroordeelt ons. Niemand kan Gods Wet volbrengen. Jes. 64:6 zegt geen leuke dingen over ons in onze oude, zondige staat. Zelfs onze zogenaamd rechtvaardige, goede daden in het oude leven zijn voor God totaal niet acceptabel. Wij zijn voor God als een bezoedeld, wegwerpelijk (grondtekst *“door menstruatie bevuild”*) kleeft.

Maar het was ook niet Gods bedoeling, dat wij door de Wet gerechtvaardigd zouden worden. De Wet moest ons een blik geven op onze hulpeloosheid en ons leren hoezeer wij absoluut een genadige Verlosser nodig hebben: Jezus Christus, Gods eigen Zoon.

Wij waren totaal verloren. Misschien zijn er onder ons, die nú nog verloren zijn. Maar zélf kunnen we helemaal niets doen. Wij kunnen alleen maar ja tegen Jezus zeggen.

Ook dat verloren, afgedwaalde schaap uit de bijbel kon zelf niets doen. Het deed zelf ook niets. Maar Jezus ging op zoek. Hij zocht net zo lang, totdat Hij het schaap had gevonden. En toen knielde Hij neer bij het schaap, tilde het op, legde het op Zijn schouders en bracht het thuis in de warme stal. Stelt u zich voor, die ontzagwekkend grote God, voor Wie straks elke knie in hemel en op aarde zich zal buigen, knielde Zélf neer voor dat verloren schaap om het te verzorgen en op te tillen en te dragen.

En dan is Hij zó blij, zó blij dat Hij dat éne, afgedwaalde, verloren schaap heeft gevonden en naar Zijn kudde heeft gebracht. Luk. 15:5-7 – *“En als hij het gevonden heeft, legt hij het op zijn schouders, verblijd zijnde. En te huis komende, roept hij de vrienden en de geburen samen, zeggende tot hen: Weest blijde met mij; want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was. Ik zeg ulieden, dat er alzo blijdschap zal zijn in den hemel over een zondaar, die zich bekeert, meer dan over negen en negentig rechtvaardigen, die de bekering niet van node hebben.”* En Jezus is alléén maar blij. Hij is niet geërgerd, verbitterd of toornig, omdat het schaap was afgedwaald en dat Hij zo lang moest zoeken om het schaap te vinden.

Daarom hoeven wij niet bang te zijn, dat Hij boos is, omdat we wellicht nú nog steeds verloren en afgedwaald zijn. We hoeven en kunnen zelf niets doen, dan ja tegen Jezus te zeggen. Jezus is niet boos en veroordeelt ons niet. Want het is nog genadetijd. Gods oordelen laten nog steeds op zich wachten. Want Hij wil dat zoveel mogelijk mensen zich bekeren. Hij wil het liefst dat niemand verloren gaat. Er is nog steeds tijd om ons te bekeren.

In Joh. 8:1-11 was er sprake van een vrouw, die in overspel gegrepen was. Zij was op heterdaad betrapt en werd door haar beschuldigers tot Jezus gebracht. Zij verlangden een antwoord van Hem, wat er te doen was, zodat zij hopelijk ook nog iets hadden om juist Hém te beschuldigen. Maar Jezus zei niets en veroordeelde de vrouw niet. Neen, Hij zei niets, maar bukte neer en schreef met Zijn vinger in de aarde. Er zijn allerlei theorieën over de betekenis. Bijvoorbeeld, dat Hij alle zonden van de beschuldigers van de vrouw opschreef, óf zelfs hun namen (Jer. 17:13-15), óf hen duidelijk wilde maken, dat Hij notabene Zelf de Wet met Zijn vinger had geschreven in stenen tafelen.

Maar wie weet, wellicht wilde Hij met dit neerbukken deze arme vrouw, dit verloren schaap, gelegenheid geven om haar zonden te beseffen en zich te bekeren. Zodat Hij haar geestelijk kon optillen en op Zijn sterke schouders naar de kudde en de warme stal brengen. En weet u, alle beschuldigers dropen af, overtuigd door Gods Geest dat zij zelf ook zondaren waren. Maar de vrouw blééf, vertrouwend op Jezus! Joh. 8:10-11 – *“En Jezus, Zich oprichtende, en niemand ziende dan de vrouw, zeide tot haar: Vrouw, waar zijn deze uw beschuldigers? Heeft u niemand veroordeeld? En zij zeide: Niemand, Heere! En Jezus zeide tot haar: Zo veroordeel Ik u ook niet; ga heen, en zondig niet meer.”*

Jezus vergoelijkte haar zonde niet, maar gaf haar de kans zich te bekeren en de zonde voortaan na te laten. Hij was de Enige, Die het recht had om haar te stenigen. Want Hij was zonder zonde en had per slot van rekening Zelf de Wet geschreven. Maar Hij deed het niet. Neen, Hij was vol van genade. Voor haar! En vandaag ook voor u!

Ook in Ezech. 16:1-14 was sprake van een zondige vrouw: hier typebeeld van Jeruzalem. Vers 5 zegt dat zij een walgelijke ziel had. Mensen zouden zeggen: niets meer aan te doen! De vrouw lag verloren in modder en bloed en niemand had medelijden met haar. Zij lag daar om te sterven. Zij lag daar omdat zij gefaald had. Zij had de Wet niet kunnen volbrengen. Zij lag daar en deed niets. Want zij kón zelf ook niets meer doen.

Maar toen kwam de Heer voorbij. Hij bukte Zich, knielde neer, verzorgde haar wonden en reinigde haar. Hij gaf haar nieuwe kleding en versierde haar met juwelen. Hij redde haar en gaf een nieuw leven (vers 6,8-11). Zo geweldig is de Heer. Hij kwam om haar te redden. Alle aktie en ál het werk kwam van Hem alleen. Die vrouw kon niets doen. Zij lag daar maar, volstrekt hulpeloos. Er was eigenlijk maar één ding wat zij kon doen: ja zeggen tegen Jezus!

Zo kwam Jezus ook om ons te redden. Want wij konden niet conform Gods wil leven. Wij konden Zijn Wet niet volbrengen. Mozes, een knecht van God en zelf ook een zwak, sterfelijk mens, had Gods Wet overgeleverd. Tevergeefs! En daarom zond God de Schepper van Mozes, Zijn Zoon in eigen Persoon. Jezus kwam en bracht overvloed van genade voor ons (Joh. 1:15-18). En als wij Jezus aannemen (Joh. 1:12; 3:16; Gal. 4:4-6), zodat wij nu onder de genade zijn, dan zal de zonde niet meer over ons heersen (Rom. 6:14; Efez. 1:7).

Broeders, zusters, we hebben Jezus nodig om ons te verlossen. En we hebben Gods Geest nodig om ons te leren hoe wij Gods genade en liefde kunnen ontvangen, namelijk door de onverdiende gift van het geloof (Efez. 2:8). In geloof mogen wij dan Jezus in Zijn Kruisoffer aannemen, zodat wij Gods kind worden. Dan maakt Hij alles nieuw (2 Cor. 5:21)!

Misschien is er vandaag één persoon, die gered wil worden. In die reeds genoemde stad Jericho, typebeeld van ongerechtigheid en uiterlijke wereldse schijn, typebeeld van de corrupte en verdoemde wereld, was er zoals gezegd één persoon, Rachab, een hoer, die de grootheid van God besepte en aanvoelde dat het oordeel spoedig zou komen. En zij werd gered. En hoe werd zij gered? Zij verleende onderdak aan de twee verspieters, afgevaardigden van Israël en typebeelden van Jezus Christus en de Heilige Geest. Hetzelfde mag u nu doen. Verleen hen toegang in uw hart! En toen Rachab hen om genade vroeg (Joz. 2:12-13), gaven zij haar een scharlakenrood snoer. En zij droegen haar op om dat rode snoer aan haar venster te binden. Als dan later de oorlog zou beginnen, zouden zij en haar familie gespaard worden. Dat snoer is het typebeeld van Jezus' vergoten Bloed aan het kruis. Dát

bond zij aan haar huis. Haar hart zogezegd! Accepteer het kruis en wordt gered!

Joh. 5:24-25 – “Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit den dood overgegaan in het leven. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De ure komt, en is nu, wanneer de doden zullen horen de stem des Zoons Gods, en die ze gehoord hebben, zullen leven.”

Geliefde broeders en zusters, Jezus is zo goed. Hij trok alle zondaren door Zijn Licht, liefde en genade naar Zich toe. Dood, vertrap, liggend in hun bloed zullen zij nu leven. Door Hem! Moge Hij u en mij overvloedig zegenen. Amen.